

[Ebba Strange]

debatten, at der blandt christianitterne er nogle mennesker, der virkelig ofrer tid, år af deres liv, penge af deres indkomst, kræfter på at prøve at hjælpe nogle mennesker på fode. De har bl.a. opbygget nogle miljøer oppe i Thy, hvor de for egne midler og ved egne kræfter prøver at få nogle af de hårdest ramte narkomaner på fode igen, og det lykkes meget ofte. Det lykkes, fordi de kan anvise dem en alternativ behandling, der ikke er en institutionsbehandling, men som er en behandling, der foregår i et kammeratskab og i et arbejdsfællesskab på lige fod med andre.

De trænger til penge, og jeg synes, det var mere passende, om kristeligt folkeparti sluttede op bag dem, der støttede de Christiania-projekter og hjælper mennesker på fode, end at man herinde foreslår at rydde Christiania uden at have sat noget som helst andet i stedet, for de mennesker det her drejer sig om.

Man prøver også noget i Christiania, som man ikke prøver ude i det øvrige samfund, nemlig at skaffe folk i arbejde og skaffe folk i arbejde på vilkår, som de kan klare, som ikke er det hårde og umenneskelige arbejdsræs; som er på de fleste af de arbejdsløsheds-truede arbejdspladser, vi har rundt omkring i den øvrige del af Danmark.

Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard, når han siger, at man måske nok kunne have ønsket sig nogle mere grundige undersøgelser af, hvordan Christiania har virket som kriminalitetsdæmpende eksperiment. Jeg tror på den anden side også, man skal lytte lidt til det, Flemming Balvig siger, nemlig at bare i og med at vi går ud og spørger dem ud om deres tidligere og nuværende kriminalitet, føler de sig sat uden for fællesskabet, og det er netop fællesskabet, der skal hjælpe dem.

Vi stemte fra socialistisk folkepartis side for den dagsorden, der blev vedtaget herinde, efter at højesterets dom faldt, og vi står ved vores tilslutning til den dagsorden, og vi afviser det dagsordensforslag, fremskridtspartiet har fremsat i dag, og som simpelt hen indeholder nogle helt falske præmisser.

Inge Krogh (KrF):

Justitsministeren har et par gange på forespørgsel fra kristeligt folkeparti sagt, at det ikke var muligt at give nogen oplysninger om kriminaliteten i Christiania, og noget lignen-

de gjorde sig altså gældende i dag: det var meget lidt, man fik at vide. Det er også meget vanskeligt at overse, det er der ikke tvivl om, men når man taler med politifolk fra forskellige politikredse spredt ud over landet, hører man gang på gang, at de har sager, som ender i Christiania. Som hr. Erlendsson omtalte, kan man ikke nu få oplysninger fra Københavns politi, men det har dog i hvert fald tidligere kunnet lade sig gøre, som det har været omtalt her nogle gange: i 1975 fik folketinget en rapport fra Københavns politidirektør, sendt til justitsministeriet. Den indeholdt politirapporter fra Christiania. Ifølge den rapport var der fra den 1. januar 1975 til september 1975, altså ca. 8 måneder, anmeldt 12 tilfælde af vold, 5 tilfælde af røveri, 5 tilfælde af vold mod tjenestemænd, og i samme periode var der foretaget 167 anholdelser angående narkotika. Det drejer sig om næsten 200 forhold i en befolkning på mellem 800 og 1.000 – det er ikke nemt at afgøre hvor mange, det veksler meget. Spørgsmålet er selvfølgelig, om det er folk, der bor fast i Christiania, der har begået dem, eller om det er nogle, der blot kommer udefra og søger tilflugt dér. Det er bl.a. noget af det, jeg synes man burde søge oplysninger om.

Det fremhæves også i denne rapport, at der fra hele landet ved højlys dag blev solgt ting, der stammede fra tyverier foretaget i København og omegn, fra Jylland og i det hele taget fra alle dele af landet. Jeg ved godt, at politidirektøren ikke tog stilling til, om det var Nordens største hælericentral, men at det var en stor hælericentral, lod der i hvert fald ikke til at være tvivl om.

Af samme rapport fremgår det, at reglerne om næringsvirksomhed ikke blev overholdt i de forskellige forretninger, at regler om sundhedsvæsen og afgifter ikke blev overholdt af beværtninger, og det fremhævedes, at det var vanskeligt for politiet at arbejde derude, at de tit blev kvæstet og nogle gange havde været i livsfare. Jeg hørte derefter med glæde, at justitsministeren opfordrede folk på Christiania til at være politiet behjælpelig.

Det blev også i den rapport fremhævet, at det var meget vanskeligt at få et overblik derude på grund af skjulte ind- og udgange.

Hvad ved man om det nu? Rapporten er altså fra 1975, men det er den sidste, i hvert fald jeg har haft adgang til. Man ved, hvad der kommer frem i pressen, nemlig af og til